

„Să fim biruitori” - Mesajul adresat bisericii din Efes și din Smirna

Apocalipsa 2.1-11

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 27.07.2022, Actualizat: 27.07.2022

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Apocalipsa 2.1-11

Informații de fond

Apocalipsa 1 este introducerea la viziunea viitorului, pe care Domnul Isus i-a dat-o apostolului Ioan. În viziune, Ioan L-a văzut pe Domnul Isus stând în mijlocul a șapte sfeșnice de aur. Cele șapte sfeșnice reprezintă șapte biserici din primul secol din Asia Mică, unde se află astăzi Turcia. Ioan descrie apariția impresionantă a Domnului în viziune:

- **Apocalipsa 1.12-16:** Și m-am întors să văd glasul care îmi vorbea; și, întorcând-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur și, în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe Cineva asemenea unui Fiu al Omului, îmbrăcat cu o mantie care-l ajungea până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur: capul și părul Lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; și ochii Lui, ca o flacără de foc; și picioarele Lui, ca arama strălucitoare, ca arzând într-un cuptor; și glasul Lui, ca un vuiet de ape multe; și în mâna dreaptă avea șapte stele; și din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; și înfățișarea Lui era ca soarele care strălucește în puterea lui.

Această descriere ne arată adevărul că Domnul are *autoritate totală*. Nimic nu scapă privirii Sale! El îi va judeca pe toți pe baza Cuvântului Său, care este descris aici ca o sabie cu două tăișuri.

După ce am vorbit odată despre Apocalipsa 1, cineva m-a întrebat dacă acesta este literalmente modul în care Îl vom vedea pe Domnul Isus când vom ajunge în cer. Nu, nu cred! Aceasta a fost apariția Domnului dată apostolului Ioan în această viziune. Aceasta conține un număr mare de simboluri. Deoarece este o viziune, în cartea Apocalipsa sunt folosite foarte multe simboluri.

O împărțire generală a cărții Apocalipsa se găsește în Apocalipsa 1.19:

- **Apocalipsa 1.19:** Scrie deci ce ai văzut și cele ce sunt și ceea ce va fi după acestea.

Cea mai mare parte a cărții nu se referă la „ceea ce este”, sau la prezent. Cea mai mare parte a cărții se referă la evenimente viitoare, care vor avea loc *după* timpul actual. Realmente, noi credem că toate cele descrise începând cu Apocalipsa 4 până la sfârșitul cărții se referă la viitor - trecerea la starea veșnică. În Apocalipsa 2 și 3 avem mesaje sau scrisori către cele șapte biserici din Asia. Mesajele din Apocalipsa 2 și 3 se referă la „ceea ce este” - la prezent, la epoca Bisericii.

Acest lucru ne conduce la interpretarea și aplicarea mesajelor adresate celor șapte biserici din Asia. Noi credem că, în cele din urmă, există trei sau poate patru moduri de a aplica aceste mesaje adresate celor șapte biserici.

1. În primul rând, mesajele descriu circumstanțe care existau literalmente în cele șapte biserici din provincia romană Asia din secolul I. Așadar, în primul rând, acestea sunt mesaje adresate *acestor* biserici, care au existat în *acei* timp, în secolul I.

2. Cu toate acestea, mesajele pot fi *aplicate* la orice biserică și în orice moment. Mesajele conțin provocări și îndemnuri, dar și mângâiere și încurajare, care ar putea fi cu siguranță aplicate la bisericile de astăzi. La sfârșitul fiecăreia dintre aceste șapte scrisori se găsește un îndemn: „*Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune adunărilor*”. Cuvântul adunări/biserici este la plural, nu la singular. Aceasta este cu siguranță o indicație că cele șapte mesaje sunt adresate tuturor bisericilor.
3. Un al treilea punct de vedere posibil este, că fiecare dintre cele șapte biserici reprezintă o perioadă din istoria Bisericii. Mai întâi vine Efes. Efesul reprezintă biserica primară. Urmează Smirna, biserica persecutată. Aceasta reprezintă biserica în timpul persecuției romane. Trecem la Pergam, biserica care reprezintă perioada de după persecuția romană. Adunarea din Tiatira reprezintă biserica „de dinaintea reformei”. Apoi vine Sardes, care reprezintă biserica „post-Reformă”. Apoi vine Filadelfia, biserica din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea. Aceasta a fost perioada marii treziri, a marii reînsofletiri și a mișcării misionare.¹ Ultima în viziune este Laodiceea, care, cu nepăsarea de astăzi, reprezintă perioada cu cea mai mare mulțumire de sine din istoria bisericii.² Dacă este corectă părerea, conform căreia cele șapte biserici reprezintă perioade din istoria bisericii, ne aflăm cu siguranță în ultimele zile ale veacului Bisericii, iar venirea Domnului din nou pentru Biserica Sa este aproape.

În favoarea acestei interpretări a celor șapte biserici este faptul că Apocalipsa i-a fost dată apostolului Ioan ca o viziune despre viitor. În afară de aceasta, cele șapte mesaje succesive se desfășoară corespunzător cursului istoriei Bisericii în epocile sale succesive. Cu toate acestea, nu este înțelept să susținem această interpretare în mod dogmatic sau cu înverșunare.

4. Un al patrulea mod de aplicare a scrisorilor adresate celor șapte biserici este aplicarea personală - ceea ce ar trebui să fie evident. Reproșurile și laudele din fiecare dintre aceste scrisori pot fi, desigur, aplicate într-un mod personal. Pe măsură ce parcurgem aceste șapte mesaje, vom evidenția atât aplicațiile personale, cât și aplicațiile practice pentru bisericile noastre de astăzi.

Învățăături

1. Biserica din Efes reprezintă biserica care a părăsit dragostea dintâi

Apocalipsa 2.2-5: Știu lucrările tale și osteneala ta și răbdarea ta și că nu-i poți suporta pe cei răi; și i-ai pus la încercare pe cei care își zic ei înșiși apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși; și ai răbdare și ai suferit pentru Numele Meu și n-ai obosit; dar am împotriva ta că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Amintește-ți deci de unde ai căzut și pocăiește-te și fă lucrările dintâi; dar, dacă nu, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.

În versetele 2 și 3, biserica din Efes este lăudată pentru lucrarea, perseverența și buna lor învățătură (Apocalipsa 2.2,3). Credincioșii nu tolerau învățătorii falși sau doctrinele false, cum erau cele răspândite de secta nicolaïților. Domnul spune bisericii din Efes:

Apocalipsa 2.6: Dar voi aveți acest lucru, că urâți faptele nicolaiților, pe care le urâsc și Eu.

Nu știm cu exactitate care erau învățăturile și faptele false ale nicolaiților, dar biserica din Efes este lăudată pentru că le ura.

Dumnezeu urăște învățătorii falși și învățăturile false, atunci ca și acum. Iată de ce este atât de important să cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu! Nu poți cunoaște învățătura falsă dacă nu știi ce spune Cuvântul lui Dumnezeu (și ce *nu* spune) - inclusiv cartea Apocalipsa!

Așadar, biserica din Efes a făcut multe lucruri demne de laudă. Cu toate acestea, ei au fost muștrați pentru că „au părăsit dragostea cea dintâi” (compară cu Apocalipsa 2.4). Biserica din Efes este biserica în care apostolul Pavel a dat învățătură timp de doi ani și jumătate în timpul celei de-a treia călătorii misionare. Timotei îngrijea de biserică, când Pavel i-a scris prima scrisoare. Aceasta este, de asemenea, și biserica în care apostolul Ioan a dat învățătură înainte de a fi exilat pe insula Patmos. Efesul era o biserică vie, în flăcări pentru Domnul! Ce se întâmplase? Dragostea lor se răcise! Acest lucru se poate întâmpla și în cazul bisericilor și al creștinilor de astăzi. Este dragostea ta pentru Domnul la fel de puternică, ca în ziua în care te-ai convertit? Sau ai devenit mulțumit și arogant? Ești mai interesat de lucrurile pe care ți le poate oferi această lume, decât de dragostea pentru Domnul? Biserica din Efes reprezintă biserica sau credincioșii care și-au părăsit prima dragoste.

2. Biserica din Smirna reprezintă biserica persecutată

Apocalipsa 2.9-11: Știu necazul tău și sărăcia ta – dar ești bogat – și batjocurile din partea celor care își zic că sunt iudei și nu sunt, ci sunt o sinagogă a lui Satan. Nu te teme deloc de ce vei suferi. Iată, diavolul va arunca dintre voi în închisoare, ca să fiți încercați; și veți avea necaz zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții». Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune adunărilor: «Învingătorul nu va fi nicidecum vătămat de a doua moarte».

Smirna se afla la aproximativ 56 de kilometri nord de Efes. Astăzi este orașul modern Izmir din Turcia. Smirna este singura dintre cele șapte biserici în care mărturia creștină s-a păstrat de la formarea bisericii în secolul I! Așa cum am văzut în Apocalipsa 2.5, sfeșnicul din Efes a fost mutat din locul lui, pentru că nu s-au pocăit și nu s-au întors la dragostea lor dintâi. Lumina Smirnei, pe de altă parte, nu s-a stins niciodată. În prezent, există o comunitate creștină în Izmir. Am avut privilegiul de a mă întâlni cu creștinii de acolo acum câțiva ani. Ce binecuvântare!

Nu există nicio muștrare în mesajul către biserica din Smirna. Ei sunt lăudați pentru credințioșia lor în timpul necazurilor și strâmtorării, mai mult, pentru credințioșia lor în timpul persecuției severe. Policarp a fost un creștin timpuriu care a fost martirizat în Smirna. Istoriografia ne spune că iudeii din Smirna au fost dispuși să sprijine uciderea lui Policarp. De aceea, Domnul îi numește pe iudeii din Smirna „sinagoga lui satan”. Ei au abandonat credința părinților lor!

Biserica din Smirna a trebuit să treacă printr-un necaz de zece zile (Apocalipsa 2.10). Acest lucru se referă din nou în sens literal la o persecuție severă de zece zile sau la valurile viitoare de persecuție romană. Cei care rămân credincioși până la moarte, precum Policarp, vor primi un premiu special pentru martiri: cununa vieții. Biserica din Smirna este un model pentru cei care trec astăzi prin persecuție. Fiți credincioși! Gândiți-vă la creștinii care sunt astăzi persecutați de musulmanii radicali în diferite locuri din întreaga lume. Rugați-vă pentru ei! Biserica din Smirna reprezintă biserica persecutată.

Aplicații practice

Să fim învingători!

În scrisorile către Efes și Smirna se face o promisiune celor „învingători” (Apocalipsa 2.7,11). Cine sunt „învingătorii”? Învingătorii sunt creștinii care dovedesc că sunt credincioși adevărați prin faptul că sunt credincioși (fideli) indiferent de circumstanțe. Învingătorii nu aruncă prosopul, atunci când lucrurile devin dificile! Învingătorii nu intră în relații în învățături false, care dovedesc faptul că ei nu au fost niciodată convertiți - că nu au fost niciodată cu adevărat mântuiți.

Apocalipsa 2.7: Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune adunărilor: «Învingătorului îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în paradisul lui Dumnezeu».

Învingătorii vor mânca din pomul care se află în mijlocul paradisului lui Dumnezeu. Ei pot fi siguri că se vor bucura din plin de viața lor veșnică în cer. Învingătorii pot fi siguri că nu vor fi afectați de moartea a doua:

Apocalipsa 2.11: Cine are urechi să audă ceea ce Duhul spune adunărilor: «Învingătorul nu va fi nicidecum vătămat de a doua moarte».

Biruitorii pot fi siguri că au viață veșnică și că nu vor fi niciodată despărțiți de Domnul. Așadar, să dovedim că suntem credincioși fideli. Să fim învingători!

Tradus de la: ["Lasst uns Überwinder sein" - Die Botschaft an die Gemeinden in Ephesus und Smyrna](#)

Titlul original: „The Message to the Church of Ephesus and the Church of Smyrna”.

Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu

Adnotare

[1] Remarca redacției: Este discutabil dacă aici este inclus secolul al 18-lea și dacă este vorba de mișcarea misionară.

[2] După înțelegerea noastră, ultimele patru faze se desfășoară parțial în paralel. Cu privire la Laodiceea trebuie, după părerea noastră, să se diferențieze între duhul laodiceean și o mișcare care este total caracterizată de aceste însușiri.